

ἢ ἄλλως θὰ ἐπαθαίναμεν ἀπὸ ἀσφυζίαν. Ἀλήθεια! τί σολισμός, τί φωτισμός, τί ἐνθουσιασμός τῶν ἀκαθάρτων ἐκείνων ρυμῶν καὶ τρωγλῶν τῆς πόλεως! Ἐκεῖ εἶχαμεν καὶ ταπητουργικὴν ἐκθεσὶν ἀπὸ τῶν παραθύρων, ἐκεῖ καὶ ἀνθοδεσμικὰς διακοσμῆσεις, ἐκεῖ ὅλα τὰ παλιοράκη, παλιοτσουκάλια καὶ παλιόλυχνάρια, χρησιμεύσαντα εἰς τὸν θρίαμβον, εἰς τὸ ἐορταστὸν νομικὸν φάσκα τῶν Ἰουδαίων! Ὁ θρίαμβος ὅμως τῶν καθολικῶν ἐναντίον τοῦ ἄραντος ἄλλοτε τὴν σημαίαν κατὰ τῆς ἀσυστόλου προπαγάνδας τῶν ἤχθῃ ἐπισημότερον καὶ θρησκευτικότερον ἐρωταγώγησαν μεγαλοπρεπῶς ἐκτὸς τῶν οἰκιῶν τῶν καὶ τοὺς ναοὺς τῶν. Καὶ ὅμως αὐταὶ αἱ ἰδιόζουσαι ἐπιδείξεις εἶνε τίτλος ὑπὲρ τοῦ ἡττηθέντος κόμματιάρχου· διότι ἀτυχῶς δὲν εἶνε σκιά ἐν τῇ Κερκύρᾳ τὸ ξενικὸν καὶ ἀντεθνικὸν φρόνημα, ὡς ἴσως ἄλλοτε διαλάβω ἐν ἐκτάσει. Ἐπειγόμενος σήμερον νὰ κλείσω τὴν παροῦσάν μου, σοὶ σημειῶ περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἄλλων δῆμων τὸ φαινόμενον ὅτι ἐκ τῶν δεκατριῶν παλαιῶν αὐτῆς δημάρχων μόνον εἰς κατεβλήθη, μὴ ἐκλεχθεὶς ἐκ νέου· καὶ εἶνε τοῦτο φαινόμενον ὅπερ δεῖται προσοχῆς καὶ μελέτης. Ἐκ τῆς δωδεκάδος αὐτῆς τῶν ἀρχόντων εἶνε δύο τρία πρόσωπα ἄξια τῶ ὄντι ἐκτιμήσεως, εἶνε ὅμως καὶ κἄτι σκύδαλα! Ἐν ἐκ τούτων ἐπιτίθεται τὴν ὑπογραφὴν του διὰ σφραγίδος!

Κάποιος.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΠΥΛΟΝ

Ἐλθετε εἰς τὴν Πύλον μας, μοὶ ἔγραφε πρό τινας προσφιλῆς ἐξάδελφος, ἡ ἐποχὴ εἶνε κατάλληλος, θὰ διασκεδάσητε καλὰ, θὰ κάμωμεν πολλὰς ἐκδρομὰς εἰς τὴν Μεθώνην εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ Νέστορος, θὰ κυνηγήσωμεν πολλάκις εἰς τὴν Σφακτηρίαν τὰ φημιζόμενα ἀγριοπεριστεράκια καὶ

τοὺς νοστιμωτάτους λαγῶους καὶ θὰ ρεμβάσωμεν ἀναπολύντες οἰχομένων χρόνων ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ Σάντα-Ρόζα... Ἦτο δυνατόν, φίλε ἀναγνώστα, εἰς τὰς παρακλήσεις ταύτας νὰ μὴ ἐνδώσω; ὄχι βεβαίως· δι' ὃ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐγκατελίμπανον τὰ Κύθηρα—τὴν ἀγαπητὴν μου πατρίδα—ἐπιβιβαζόμενος τῆς α' Ἐλπίδος, ἀτμοπλοίου τῆς παλαιᾶς ἀτμοπλοϊκῆς ἐταιρίας διὰ τὴν Πύλον ἢ τὸν Πύλον κατὰ Στράβωνα. Τί τὰ θέλετε, τὰ πάντα εἰς τὸν κόσμον τοῦτον μεταβάλλονται, ἢ ὡς ἔλεγεν ὁ Ῥωμαῖος *omnia mutantur et nos mutamur in illis*· χαῖρε λοιπὸν ἀγαπητὸν παρεδρηλίκι, χαῖρε λαμπρὰ οἰχομένη ἰδέα, δι' ἧς θὰ ἀπέκτων ἄξιωμα δημοτικὸν εἰς τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀφροδίτης ἐνδιαίτημα! ἐξηφανίσθης πρὸ τῶν ὑποσχεθέντων νοστιμωτῶν λαγῶων καὶ ἀγριοπεριστερῶν τοῦ ἐξαδέλφου...

Διαπλεύσαντες τὰς θαλάσσας τῶν δύο ὁμόρων κόλπων, ἐπισκεφθέντες δύο πόλεις, τὸ Γύθειον καὶ τὰς Καλάμας, προσεγγίσαντες εἰς τέσσαρας ἄλλας, μόλις ἐκάμψαμεν τὸ Φρούριον τῆς Μεθώνης ἐπλησιάζομεν ἐπαισθητῶς εἰς Πύλον· ἤδη ἐπεφάνη τὸ *Φανάρι* μικρὸς σκόπελος πρὸ τῆς Σφακτηρίας, ἐφ' οὗ ὁ φανὺς, ἡ Σφακτηρία, τὸ φρούριον Νεόκαστρον καὶ ἡ εὐρεῖα εἴσοδος τοῦ γίγαντος—λιμένος... Τὸ ἀτμόπλοιο καταπλέον ἐβραδυπόρει καὶ ἐν μέσῳ τοῦ σατανικοῦ τῶν βαρκαδῶρων θορύβου ἠγκυροβόλησε. Λέμβος σημαιοστόλιστος καὶ ἐπεστρωμένη διὰ πορφυροῦ τάπητος—πολυτελείας ἐξαιρετικῆς, ἀπονεμομένης μόνον εἰς τοὺς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπανακάμποντες βουλευτὰς καὶ πρώην δημάρχους—μὲ ἤγαγεν εἰς μίαν στιγμὴν εἰς τὴν ἀποβάθραν τῆς μοναδικῆς πλατείας. Τί τόπος αὕτῃ ἡ Πύλος! Μὰ τοὺς μαύρους τοῦ στρατηγοῦ μύστακας, τὴν βοστρυχωμένην τοῦ γέροντος ἀστρονόμου γενειάδα καὶ τὸν ἀρλεκινοειδῆ ἀρχαιολογικὸν τοῦ Διῶνῃ πύλον, μὲ ὅλον τὸν τίτλον τῆς ὡς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας Πυλίας, ἐν εὐχαρίστως, ἐὰν ἡδυνάμην, θὰ ἔ-

Ὁ σκύλος, ὅστις ἐνεθυμεῖτο τὸ δοθὲν εἰς αὐτὸ ὄνομα, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν, ἔπειτα ἠνωρθώθη καὶ ἤρξατο σάινων τὴν οὐρὰν του.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐξηκολούθησεν ἀπευθυνόμενος εἰς τοὺς φίλους του.

— Ἐμαντεύσατε βεβαίως διατί σᾶς ὠδήγησα εἰς τὸν κῆπον τῆς ἐγκλιματίσεως· ἡλπίζον, χωρὶς καὶ νὰ ἦμαι βέβαιος, ὅτι θὰ εὕρισκόμεν ἐκεῖ σκυλὶ ὁμοιάζον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἡ Ἰωάννα τόσον ἠγάπα. Αὐτὸ, φαίνεται, ὁμοιάζει πολὺ.

— Παραπολὺ, εἶπεν ὁ γέρον.

— Ὁ σκοπὸς μας ἐπέτυχεν. Ἀνωφελὲς δὲ νὰ σᾶς εἶπω ὅτι ὁ νέος Φιντέλης θὰ διαδραματίσῃ πρόσωπον κᾶπως σπουδαῖον ἐν τῇ σκηνῇ, ἣν παρασκευάζει ὁ ἰατρός.

Τὸ σκυλὶ ὥρμησεν ἐν τοῦ ἀνακλίντρου ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ γηραιοῦ λοχαγοῦ.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐμεδίασεν.

— Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἐνόησε τοὺς λόγους μου, εἶπε, καὶ ὅτι τρόπον τινὰ σᾶς διεβεβαίωσεν ὅτι δύνασθε νὰ βασισθῆτε ἐπ' αὐτοῦ.

— Ἰδοὺ, ἀγαπητοὶ μοι φίλοι, ὅτι εἶχον νὰ σᾶς εἶπω σήμερον, εἶπε τελευταῖον ὁ κ. Λαγγάρδ. Αὐριον ὁ ἰατρός τῆς Ἰωάννας θὰ συνομιλήσῃ μαζὺ σας καὶ θὰ σᾶς γνωστοποιήσῃ τὰς ἐλπίδας του.

Ὁ γέρον ἐγερθεὶς ἔλαβε τὴν χεῖρα τοῦ κυρίου Λαγγάρδ καὶ σφίγγων αὐτὴν μετὰ συγκινήσεως,

— Ἄ! κύριε, ἀνέκραξεν ἐνδακρυς, λέγω ὅπως καὶ ὁ Ἰάκωβος ὅτι εἴσθε καλὸς ὡς ὁ καλὸς Θεός!

Ἄλλ' ὁ Λυκογιάννης, ἐξηκολούθησεν, ὁ Λυκογιάννης τὸν ὁποῖον ἐνόμισα, ἐνοχον, ὅστις συνελήφθη, ἐφ' ὧς ἐπληρώθη τὸν ὁποῖον τόσας φορὰς κατηράσθη!... Αὐριον θὰ γράψω εἰς τὸν εἰσαγγελεῖα τῆς Δημοκρατίας.

— Τίποτε δὲν ἔχετε νὰ ἀνακοινώσητε εἰς τοὺς δικαστὰς τοῦ Ἐπινάλ, ὑπέλαβεν ὁ κ. Λαγγάρδ· εὐθὺς ὡς ἡδυνήθη νὰ ὁμιλήσῃ ὁ Λυκογιάννης, μόνος κατέδειξε τὴν ἀθωότητά του καὶ ἐξεδόθη ἀμέσως διάταγμα ἀπαραδέκτου. Ἀπὸ ἐνὸς δὲ ἔτους ὁ Λυκογιάννης εἶναι ἐλεῖθερος.

— Καὶ ὁ ἐνοχος;

Αὐτὸς πρέπει νὰ μένῃ ἄγνωστος. Ἄλλως δὲ πράττει ὅ,τι ὀφείλει, ὅπως εὐγενῶς ἐπανορθώσῃ τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος.

— Ποῦ εἶναι ὁ Λυκογιάννης; Τί ἔγεινεν; ἠρώτησεν ὁ Ἰάκωβος Γρανδέν.

— Δὲν δύναμαι ν' ἀπαντήσω ἀκόμη εἰς τὰς ἐρωτήσεις σας, Ἰάκωβε, ἀλλὰ δύνασθε νὰ μένητε ἥσυχος ὡς πρὸς τὴν τύχην ἐκείνου, τὸν ὁποῖον εἴχετε γνωρίσει ἄγριον καὶ ἀθλιον! Μετ' ὀλίγον θὰ τὸν ἐπανιδῆτε καὶ αὐτὸν καὶ θὰ ζητήσῃ καὶ πάλιν τὴν φιλίαν σας.

(ἀκολουθεῖ)

διδόν εἰς τὴν Κορώνην ἢ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Μεθώνην, ἡ πρώτη αὐτῆς θέα δὲν εἶνε εὐχάριστος· στενόχωρο, μὲ τὰς ἀμφιθεατρικῶς τεταγμένας παλλεύκους οἰκίας τῆς καὶ κυκλουμένη ὑπὸ ἀποτόμων βουνῶν, ἔχει τι τὸ πληκτικόν. Ἄλλ' οὐχ οὕτως ἔχει διὰ δευτέραν καὶ συνεχῆ θεάν, ἐν τῷ τόπῳ τοῦτῳ τῷ τόσον κατ' ἀρχὰς πληκτικῶ φαινόμενῳ βαθμηδὸν καθορᾷ τις μέρη τινὰ ἀξιοπαρατήρητα. Τοιοῦτον κυρίως εἶνε ἡ παρὰ τὴν παραλίαν μόνη πλατεῖα, ἣτις ἐξωραϊζομένη ὑπὸ μεγάλων δένδρων καὶ ἀπὸ πολλοῦ κληθεῖσα πλατεῖα τῶν τριῶν Ναυάρχων ἀνταποκρίνεται καθ' ὅλα εἰς τὴν Πυλιακὴν καλαισθησίαν, διότι ἐνταῦθα εἶνε τὸ γενικὸν συνεντευκτήριον, ὃ γενικὸς κατὰ τὴν ἐσπέραν ἰδίως περίπατος ἀμφοτέρων τῶν φύλων καὶ ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφῇ σκιάν τοῦ μεγάλου πλατάνου, ὑπὸ τὸ ἡδὺ κελάρυσμα τοῦ ἡρέμα ἐκ τῆς παρακειμένης τετρακροῦνου κρήνης ρέοντος ὕδατος καὶ ὑπὸ τὸν ψίθυρον τῶν φύλλων κινουμένων ὑπὸ τῆς δροσερᾶς θαλασσίας αὔρας, οἱ εὐτυχεῖς Νεστορεῖδαι ἄθροοι, ἐξηπλωμένοι ἐπὶ καθισμάτων κύκλῳ τραπεζῶν τῶν παρακειμένων καφεῖων, τι-ὲς μὲν μεταξὺ ἐνὸς ναργιλέ καὶ ἐνὸς καφέ ἀνελίσσουσι τὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης μετ' ὀξυνοῖας ζηλευτῆς καὶ παρὰ διπλωμάταις, τινὲς δὲ διασκεδάζουσι μὲ τὸ ἀπαραίτητον πλεόν τάβλι, ἐνῶ ἕτεροι μετὰ προσοχῆς ἀκροῶνται μύθων καὶ περιπετειῶν τρομακτικῶν διηγούμενων ὑπὸ τινων χαριτολόγων . . . ἃς εἶνε.

Εὐτυχῶς διὰ νὰ μὴ ἐλεγχθῇ κατὰ τι ἡ λεπτὴ φιλοτιμία τῶν διαγωνιζομένων διὰ τὴν πολύφερνον δημαρχίαν, ἡ δαπάνης τοῦ δημοσίου κατασκευὴ μέχρι Μεθώνης ὁδοῦ, ἀποσπᾷσα τὴν προσοχὴν, ἀπαλλάττει αὐτοὺς πρὸς καιρὸν δικαιοτάτου ἐλέγχου διὰ τὴν ἀσύγγνωστον ἀμέλειάν των ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ὁδοποιΐας. Καὶ εἶνε φοβερὸν ὄντως ὀλίγα βήματα μακρὰν τῆς πόλεως, ὃ τόσον συχνάζομενος δρόμος, δι' οὗ συγκοινωνεῖ ἡ Πύλος πρὸς τὰ χωρία τοῦ δήμου καὶ συνδέεται μὲ τὴν Μεσσηνίαν κλπ. νὰ εὑρίσκειται εἰς τόσον ἐλεεινὴν κατάστασιν· ἀληθῶς δὲν δύνασαι νὰ φαντασθῇς, ἀξιώσιμῃ ἀναγνώστῃ, πόσον φοβερὰ εἶνε ἡ ἄνοδος ἐντὸς τῆς πόλεως ἀκόμη, καθ' ἣν κινδυνεύει τις νὰ βγάλῃ τὸ πόδι του ἢ νὰ ἀπολέσῃ καμμίαν πλευράν ὡς νέος Ἀδάμ. Ἐν τούτοις, ὡς εἵπομεν, ἡ ὁδονούτω περατομένη μέχρι Μεθώνης ἀμαξητὴ ὁδὸς πλὴν τῶν ὠφελειῶν, ἃς ὡς τοιούτῃ παρέχει, εἰς τὸν πτωχὸν εἰς περιπάτους τόπον προσέθηκε κάλλιστον τοιοῦτον πολὺ συχνάζομενον. Αἱ *Καμάραις* — στοὰι δι' ὧν φέρεται ὕδωρ ἐντὸς τοῦ φρουρίου — ἐγένοντο μᾶλλον ἐπιζήτητοι, τὸ δὲ παρακείμενον αὐταῖς περιβόλι τοῦ Βασιλῆκη προσελκύει πλείστους θαμῶνας. Μόνον τὸ ἄλalon πρὸ τινος φρουρίου — ὅπου αἱ φυλακαὶ τῶν καταδίκων καὶ λόχος πεζικοῦ ἐδρεύει, — ὡς ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως πολλῶν οἰκογενειῶν ἐν αὐτῷ κατοικοῦσων καὶ ἐκ τῆς κατασκευῆς τῆς ὁδοῦ ἀπώλεσεν, ὡς μὴ ὥφειλε, πολὺ τοῦ γοήτρου του σπανίως πλέον ἀνέρχεται τις εἰς αὐτὸ πρὸς περίπατον, ἐκεῖ δὲ ὅπου ἐν τῇ ἐθνικῇ παλιγγενεσίᾳ τοσαῦτα διεδραματίσθησαν, νῦν ἄκρα σιωπῇ βασιλεύει διακοπτομένη ἐκαστοτε ὑπὸ τοῦ βαρέος ἐπὶ τοῦ λιθοστρώτου βαδίσματος γηραιοῦ ἀξιωματικοῦ, ὑπὸ τοῦ συγκεχυμένου θορύβου τῶν εἰς τὰς τρώγλας τῶν βιούντων καταδίκων, ἢ ὑπὸ τοῦ εὐθύμου ἁσματος ὁμίλου στρατιωτῶν.

Ἄλλ' ὁ λιμὴν; Ἄ! ὁ λιμὴν . . . παρέχει ὄντως τὸ εὐφροσυνώτερον θέαμα. Ἀφ' ἐνὸς ἡ ἀπότομος Σφακτηρία καὶ τὸ Παλῆο Ναυαρίνον, ἀφ' ἑτέρου ἡ κατάφυτος πεδιάς Γιάλοβα καὶ αἱ ἀπορρώγες περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ φρούριον ἀκταὶ τῷ παρέχουσιν ἀποψιν θαυμασίαν. Ἐπὶ τῇ θεᾷ του ἐ-

λαφραὶ καὶ ταχεῖαι ὡς φαντάσματα αἱ ἀναμνήσεις διαδέχονται ἀλλήλας· φαντάζομαι ὅτι βλέπω τοὺς εἰλωτάς νηχομένους νὰ κομίζωσι τροφὰς εἰς τοὺς πολιορκουμένους ἐν τῇ Σφακτηρίᾳ Σπαρτιάτας, τὸν Τσαμαδὸν, Ἀναγνωσταρὰν καὶ Σάντα-Ρόζαν λυσσωδῶς ἀποκρούοντας τὴν ἀποβίβασιν τοῦ θηριώδους Αἰγυπτίου, τὸν δὲ τουρκικὸν στόλον πυρπολούμενον κατὰ τὴν περίπυστον ἐκείνην ναυμαχίαν. . .

Οὐχ ἦττον τερπνὰ εἶνε αἱ εἰς τὰ δύο ἄκρα τῆς πόλεως καὶ ἀπέναντι ἀλλήλων θέσεις *Πράσινα Λειβάδια* καὶ *Περίπατος*· ἐκεῖ ἐξηπλωμένοι παρὰ τὸν αἰγιαλὸν πλησίον ὑπερμεγέθους ἀγκυρας καὶ σιδηροῦ κανονίου λειψάνων τῆς ναυμαχίας διήλθον μαχικὰς νύκτας ἐνῶ ἡ νυχταυχὴ τοῦ Ἐνδυμίωνος φίλη, αἰδήμων ὡς κορη, κατεδύετο ὅπισθεν τῆς Σφακτηρίας χρυσίζουσα τὰ ὑποτρέμοντα τοῦ λιμένος ὕδατα.

Ἄλλ' ἐν τῇ ρύμῃ τοῦ λόγου παρ' ὀλίγον νὰ λησμονήσῃς τὸ καὶ σπουδαιότερον ὅτι ἡ Πύλος κέκτηται ωραίας δεσποίνης καὶ κύρας, ὧν τοὺς εὐγενεῖς τρόπους, ἰδίως δὲ τὴν ἐξοχὸν εἰς χοροὺς ἱκανότητα συχνάκις ἔλαβον ἀφορμὴν νὰ θαυμάσω. Τοιαύτη, ἐν μικρογραφίᾳ, ἡ Πύλος.

Καραθόγατος.

ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Μὴ Χάνεσαι»,

Ἀποκαλῶ ἀναιδῆ συκοφάντην τὸν διαδόσαντάς τι τὴν Κυριακὴν τὸ ἐσπέρας μετὰ τὸ τέλος τῆς διαλογῆς τῆς Δημοτ. ἐκλογῆς εὐρισκόμεν μετὰ τοῦ πλείους τοῦ θορυβοῦντος ἐξωθεν τῆς οἰκίας τοῦ Σ. Διδασκάλου κ. Θ. Ἀφεντούλη ἢ ἄλλου τινος. Ἐν Πειραιεῖ, τὴν 9 Ἰουλίου 1883

Ταρσῆς Ν. Ἀναστασιάδης, ἱατρός

ΠΑΝΕΛΛ. ΑἴΜΟΠΛΟΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

Δευτέρα	8 μ. μ.	Διὰ Γύθειον, Καλάμας, Πύλον, Μάραθον, Κυπαρισσίαν, Κατάκωλον, Ζάκυνθον, Μεσολόγγιον, Πάτρας καὶ Κόρινθον.
Τρίτη	8 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Κέρκυραν, ἔνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα.
Πέμπτη	7 μ. μ.	Διὰ Χαλκίδα, Στυλῖδα καὶ Βόλον.
»	8 »	» Σύρον
Σάββατον	8 π. μ.	Διὰ Κόρινθον, Πάτρας, Κέρκυραν κατευθεῖαν (ἐνθα συναντᾶται μετὰ τὰ διὰ Brindisi ἀποπλέοντα) καὶ διὰ Ζάκυνθον, Κατάκωλον, Κυπαρισσίαν κτλ. διὰ συναντήσεως εἰς Πάτρας τὴν αὐτὴν ἐσπέραν.
Σάββατον	7 π. μ.	Διὰ Χαλκίδα, Αἰδιψόν, Στυλῖδα καὶ Βόλον.